

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรณีศึกษาด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

สกุลทิพย์ เก่งประดิษฐ์¹ เมธิ สุตรสุคนธ์

¹สาขาวิชา การบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,
Email : Sakuntip15012540@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือเพื่อศึกษาการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศและเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยต่างๆกับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักศึกษา โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้หญิงจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาชั้นปีที่1-4 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 400 ชุด โดยใช้วิธีการสุ่มแบบใช้ความน่าจะเป็นจากนั้นจึงนำมาประมวลผลทางสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่คนเดียวและมีสถานภาพโสด ซึ่งนักศึกษามักจะติดตามข้อมูลข่าวอาชญากรรมเมื่อเกิดกระแสโดยใช้ช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมผ่านสื่อออนไลน์มากที่สุด นอกจากนี้นักศึกษายังมีพฤติกรรมการแต่งกายใส่กางเกงขาสั้นและใส่เสื้อรัดรูป/สายเดี่ยว/เกาะอกบ้างเป็นบางครั้ง

จากการวิเคราะห์พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2ที่พักอาศัยอยู่กับเพื่อน และมีสถานภาพโสดจะมีความกังวลเรื่องการถูกล่วงละเมิดทางเพศมากกว่ากลุ่มอื่น โดยนักศึกษามีพฤติกรรมการบันทึกชื่อคนขับรถ/ทะเบียนรถแท็กซี่ที่ใช้บริการเป็นบางครั้งและมีพฤติกรรมการสังเกตสิ่งผิดปกติรอบตัวเป็นบางครั้ง

และเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมด้านการโดนล่วงละเมิดทางเพศพบว่าในภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ในระดับ 0.05

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

The Self defenses don't to be the victim in the crime's female students in Suan Sunandha Rajabhat University : A Case study aspect of sexual abuse

Sakuntip Kangpadit¹, Consultant Mathee Sootsukont²

¹Branch Polic Administration under the Humanities and Social Sciences,

Email : Sakuntip15012540@gmail.com

Abstract

The Objectives of the study were to study in self defenses don't to be the victim in the crime's female students in Suan Sunandha Rajabhat University, A Case study aspect of sexual abuse and to compare the factors with self defenses don't to be the victim in the crime's female students. Samples were 400 students in Suan Sunandha Rajabhat University (1st-4th year in 2560) The population and used simple random sampling methodology. The data were collected using

The research revealed that

The most respondents will live alone and single. The most students often follow crimes NEWS information in the current by social media. In addition, the students sometimes also behavior to wear shorts, stretch dress and spaghetti strap shirt.

The students sometimes have behavior to record the name and License plate of the taxi driver and observed unusual the things around them.

When compare the factors with self defenses don't be the victim in the crime's female students, A Case study aspects of sexual abuse. It was found that the overall and each aspects were statistically significantly at .05 level.

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดปัญหาอาชญากรรมขึ้น ซึ่งปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคมที่มีแนวโน้มและความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้คนในสังคมมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิต ซึ่งการแก้ไขปัญหาดังกล่าวภาครัฐจะต้องมีความตระหนักต่อความเสี่ยงของการเกิดอาชญากรรมและหาหนทางป้องกันการก่ออาชญากรรมแก่ประชาชน รัฐจะต้องจัดการลงโทษอาชญากรหรือผู้ที่กระทำความผิดขั้นเด็ดขาดเพื่อลดจำนวนของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

ซึ่งในปัจจุบันปัญหาการถูกล่วงละเมิดเพศเป็นอีกหนึ่งปัญหาที่พบบ่อยมากและเป็นสาเหตุหนึ่งของปัญหาสังคม ในปัจจุบันการถูกล่วงละเมิดทางเพศสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานการณ์และทุกสถานที่โดยที่เราไม่คาดคิดและไม่ทันได้ระวังตัว โดยลักษณะการล่วงละเมิดทางเพศนั้นมีได้หลากหลายลักษณะไม่ว่าจะเป็น การจ้องมองหน้าอก เรียวขา การใช้สายตามองเรื้อนร่างอย่างสำรวจการแสดงท่าทางที่สื่อไปทางเพศ การโดนตัว และบางครั้งอาจรุนแรงถึงขั้นการข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งเด็กและผู้หญิงโดยเฉพาะวัยรุ่นมักจะถูกเป็นเหยื่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในเขตพื้นที่ในกรุงเทพมหานครส่วนมากผู้ที่เข้ามาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจะเป็นเด็กต่างจังหวัดมากพอสมควรและทำให้นักศึกษาต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในเรื่องของที่พักอาศัยและสภาพการใช้ชีวิตประจำวัน ดังนั้นการระมัดระวังตนเองของนักศึกษาไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจึงสำคัญเพราะในบริเวณใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเป็นแหล่งชุมชนและได้มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้งจึงเป็นเหตุทำให้นักศึกษาต้องเรียนรู้ทักษะการป้องกันตนเองเมื่อเกิดเหตุและเรียนรู้การป้องกันไม่ให้ตนเองตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ดังนั้นผู้วิจัยได้มองเห็นถึงปัญหาอาชญากรรมที่มีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆจากการติดตามข่าวโดยบุคคลที่มักจะถูกเป็นเหยื่ออาชญากรรมอยู่บ่อยครั้งคือกลุ่มนักศึกษา โดยสภาพความเป็นอยู่การเดินทางตลอดจนพฤติกรรมและแต่งกายของนักศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อการเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ผู้วิจัยจึงทำการตรวจสอบและเปรียบเทียบปัจจัยต่างๆของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ซึ่งในฐานะที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรรัฐประศาสนบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรณีศึกษาการป้องกันอาชญากรรมด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศเพื่อนำข้อมูลที่ได้รับเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเพื่อนำไปกำหนดนโยบายและแผนเพื่อการบรรเทาปัญหาอาชญากรรมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ของนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรณีศึกษาด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศ
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยต่างๆกับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรณีศึกษาด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตเนื้อหา

ผู้วิจัยมีเนื้อหาในการศึกษาวิจัยได้แก่การศึกษาการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรณีศึกษาด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยนำมาวิเคราะห์กับ ตัวแปรอิสระอันได้แก่ชั้นปีการศึกษา สถานภาพ ที่พักอาศัยการติดตามข่าวสารอาชญากรรม พฤติกรรมการเดินทางและการแต่งกาย ความกังวลเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมตัวแปรตาม อันได้แก่ การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักศึกษาหญิงด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

2. ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาหญิงจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาทั้งหมด และใช้วิธีสุ่มเลือกในการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาหญิงจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจำนวน 400 คน

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่องการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรณีศึกษาด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและผลงานที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับอาชญากรรม

ความหมายของอาชญากรรม

อาชญากรรม ในความหมายของพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง การกระทำหรือความประพฤติอันถือว่าเป็นความผิดซึ่งผู้กระทำจะต้องได้รับโทษตามกฎหมาย

อาชญากรรม หมายถึง การกระทำผิดทางอาญาทั่วไป ซึ่งกฎหมายได้บัญญัติไว้เป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ชัดเจน การพิจารณาว่าการกระทำใดจะเรียกได้ว่าเป็นอาชญากรรมนั้นก็ต้องแล้วแต่การพิจารณาของสังคมนั้น ว่าในขณะนั้นมีกฎหมายกำหนดไว้ชัดเจนว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดทางอาญาและผู้กระทำผิดจะต้องถูกลงโทษตามกฎหมายหรือไม่ (ปกรณ มณีปกรณ์, 2537, หน้า 16-17)

อาชญากรรม หมายถึง การกระทำที่ผิดกฎหมาย ที่ก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ากลัวและร้ายแรงเป็นสิ่งที่ทุกคนไม่ต้องการเข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมมีปรากฏให้คนทั่วไปได้รับรู้ทุกวัน โดยผ่านสื่อมวลชนต่างๆ ขณะที่บางคนอาจมีประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมด้วยตัวเองบางคนอาจเป็นผู้กระทำผิดเสียเองหรือรู้จักผู้ประกอบอาชญากรรม (สุดสงวน สุธีศร, 2547, หน้า 2)

สรุปความหมายของอาชญากรรมว่าพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนข้อห้ามตามที่กฎหมายอาญาบัญญัติไว้ไม่ว่าจะเป็น การกระทำหรือละเว้นการกระทำใดๆ ที่ผู้กระทำมีเจตนาละเมิดหรือละเว้นในสิ่งที่กฎหมายอาญาบังคับให้กระทำซึ่งหากผู้กระทำไม่มีเหตุผลมาแก้ตัวที่สมเหตุสมผลก็จะถูกลงโทษในความผิดที่ได้กระทำ (พรชัย ชันตี, 2543, หน้า 1 อ้างถึงใน พเยาว์ ศรีแสงทอง, 2554, หน้า 7)

สรุปได้ว่า อาชญากรรมคือ พฤติกรรมของบุคคลในการกระทำความผิดซึ่งการกระทำความผิดนั้นได้บัญญัติไว้ในกฎหมายอาญาว่าผู้ที่กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษตามความผิดที่ตนได้กระทำโดยการกระทำความผิดนั้นก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิต และทรัพย์สิน และส่งผลอันตรายต่อความเรียบร้อยและความสงบสุขของสังคม

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ประเภทของอาชญากรรม

กลุ่มคดีอาชญากรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (พงศวุฒิ กิตติขจร, 2547 อ้างถึง ไชยยุทธสิทธิ์ วณิช, 2548) ได้กำหนดกลุ่มคดีเป้าหมายที่บั่นทอนความสงบสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและคดีที่น่าสนใจซึ่งต้องควบคุมไว้ 5 กลุ่มคดี ได้แก่

1. กลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ
2. กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและเพศ
3. กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน
4. กลุ่มคดีที่น่าสนใจ
5. กลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

แนวคิดเกี่ยวกับเหยื่ออาชญากรรม

ความหมายเหยื่ออาชญากรรม

ความหมายคำว่า “เหยื่อ” (Victim) ในแง่ของกฎหมายจะหมายถึง ผู้ที่ประสบผลร้ายหรือความเสียหายทั้งด้านชีวิต ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการละเมิดกฎหมาย ไม่ว่าจะเหยื่ออาชญากรรมนั้นจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล (สราวุธ เบญจกุล, 2551)

ผู้เสียหายหรือเหยื่ออาชญากรรม หมายถึงบุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการก่ออาชญากรรมของผู้กระทำความผิด โดยปราศจากความยินยอม ซึ่งผู้เสียหายได้รับความเสียหายทางร่างกายหรือทรัพย์สิน และยังรวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดของตัวผู้ถูกทำร้ายอีกด้วย ซึ่งบุคคลเหล่านี้ก็จะพลอยได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ร้ายนั้นด้วย (ปกรณ์ มณีปกรณ์, 2537, หน้า 43)

ประเภทของเหยื่ออาชญากรรม

แนวความคิดที่ใช้ในการจำแนกประเภทของเหยื่ออาชญากรรมและความไร้เดียงสาหรือความไม่เข้าใจต่อเหตุการณ์ตลอดจนถึงการไม่รู้ในสิ่งที่เกิดขึ้น (Mendelsohn 1977, p. 36 อ้างถึงใน สมยศ พุ่มพันธ์ม่วง, 2552, หน้า 9-15)

Mendelsohn ได้แยกประเภทของเหยื่ออาชญากรรมไว้ 6 ประเภท ดังนี้

1. เหยื่อที่ไร้เดียงสาอย่างหนึ่ง หมายถึง ผู้ที่เป็นเด็กหรือผู้ที่ประสบความทุกข์จากอาชญากรรม โดยที่ตนเองไม่ได้มีความตั้งใจให้เกิดขึ้น
2. เหยื่อที่มีความผิดน้อยกว่าอาชญากรรมและเหยื่อที่มีความเขลา ได้แก่ ผู้หญิงที่กระตุ้นให้กระทำในทางที่ผิดและตนเองก็ต้องรับกรรมไปตลอดชีวิต
3. เหยื่อที่มีความผิดเท่ากับอาชญากรรม เป็นเหยื่อที่กระทำด้วยความสมัครใจ ซึ่งได้จำแนกเป็นประเภทย่อยๆ ได้ดังต่อไปนี้
  - 3.1 การฆ่าตัวตายโดยการโยนหัวโยนก้อย
  - 3.2 ฆ่าตัวตายตามเพื่อน
  - 3.3 ฆ่าตายด้วยความต้องการของผู้ตายเนื่องจากโรคร้ายที่ไม่อาจจะรักษาให้หายขาดได้
4. เหยื่อที่มีความผิดมากกว่าอาชญากรรม แบ่งเป็นประเภท ได้ 2 ประเภท คือ
  - 4.1 เหยื่อที่กระตุ้นให้บางคนประกอบอาชญากรรม เช่น การเหยยให้โกรธ เป็นต้น
  - 4.2 เหยื่อที่ยั่วยุหรือยั่วยวนให้ประกอบอาชญากรรม เช่น หญิงสาวที่ยั่วยวนให้ข่มขืน

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

5. เหตุที่มีความผิดมากที่สุดและเหตุที่มีความผิดตามลำพัง หมายถึง เหตุที่มีความก้าวร้าว เป็นผู้ผิดเพียงลำพังในการก่อให้เกิดอาชญากรรม เช่น คนที่รังแกคนอื่นจนต้องถูกฆ่าตายเนื่องจากการป้องกันตนเองจากฝ่ายตรงข้าม

6. เหตุปลอมและเหตุในฝัน คือพวกที่ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการบริหารงานยุติธรรม โดยที่คนพวกนี้ไม่ได้เป็นเหตุจริงๆ เช่น พวกที่เป็นโรคจิตชนิดต่างๆ

สาเหตุการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2524 อ้างถึงใน ปुरुชชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2545, หน้า 147-154)

1. ช่มชืดกระทำชำเราและฆ่า

สถานที่เกิดเหตุ ได้แก่ ซอยเปลี่ยว หมู่บ้านจัดสรรสร้างใหม่บริเวณอับสายตาพฤติกรรมเหยื่ออาชญากรรมก่อนเกิดเหตุ

เหยื่ออาชญากรรมมักเป็นผู้หญิงอายุไม่เกิน 25 ปี ซึ่งเดินทางหรืออยู่เพียงลำพังในเวลาตอนกลางคืน โดยเหยื่ออาชญากรรมมักจะมีควมคุ้นเคยกับบริเวณและสถานที่ที่เกิดเหตุเป็นอย่างดีจนเกิดความเชื่อว่าจะไม่มีเหตุร้ายใด ๆ

พฤติกรรมอาชญากรก่อนการก่อเหตุ อาชญากรจะอยู่เป็นกลุ่มมักมีจำนวนไม่เกิน 3 คน ซึ่งจะนั่งดื่มสุราอยู่บริเวณหน้าปากซอยหรือปากทางเข้าหมู่บ้าน เมื่ออาชญากรเห็นหญิงผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมผ่านมาเพียงลำพังก็จะเกิดความคึกคะนอง

พฤติกรรมอาชญากรขณะเกิดเหตุเมื่อเหยื่ออาชญากรรมเดินถึงที่เปลี่ยวกลุ่มอาชญากรก็จะตรงเข้าประชิดตัว โดยจะใช้วิธีการล็อกคอหรือใช้มีดจี้เหยื่อ ไม่ให้ร้องและยอมทำตามแต่ถ้าหากเหยื่ออาชญากรรมดิ้นหรือขัดขืน อาชญากรก็มักใช้วิธีบีบคอคอดน้ำหรือใช้มีดแทงบริเวณทรวงอกจนเหยื่อแน่นิ่งไปจากนั้นก็ทำการช่มชืดกระทำชำเรา และมักฆ่าเหยื่ออาชญากรรมทิ้งเพื่อปกปิดอำพรางคดี

สาเหตุของเหยื่ออาชญากรรม (สุดสงวน สุธีสร, 2543, หน้า 19-22อ้างถึงใน สมยศ พุ่มพันธุ์ม่วง, 2552, หน้า 16) มีดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรม เนื่องมาจากการที่เหยื่ออาจยั่วเชิญชวนหรือเป็นเหตุของการกระทำความผิด จึงทำให้พฤติกรรมของเหยื่อมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดหรือวิถีชีวิตของเหยื่อเป็นสาเหตุของการตกเป็นเหยื่อ

2. บุคลิกภาพ คนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมส่วนมากจะมีลักษณะบุคลิกภาพที่อ่อนแอขาดความเชื่อมั่นในตัวเองไม่กล้าแสดงออกถึงความต้องการที่แท้จริงของตนเองจึงมักยอมจำนนต่อทุกคนและทุกสถานการณ์

3. ลักษณะทางชีวภาพ เด็กผู้หญิงและคนชรามักจะเป็นกลุ่มที่เสี่ยงในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่ากลุ่มอื่นเนื่องจากบุคคล 3 ประเภทนี้ มีลักษณะอ่อนแอโดยธรรมชาติ

4. สถานที่ สถานที่ที่เป็นเหตุให้เกิดอาชญากรรมนี้หน่วยงานตำรวจหลายแห่งของสหรัฐอเมริกาได้ทำการศึกษาพบว่า สถานที่ที่หากใครก็ตามเข้าไปแล้วก็จะมีโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้แก่ ถนนสวนสาธารณะ รถยนต์รับจ้าง (แท็กซี่) เป็นต้น

5. สภาพเศรษฐกิจและสังคม ตามแนวความคิดของสำนักปฏิฐานนิยม (Positive) เชื่อว่า สาเหตุของการกระทำความผิด คือ ปัจจัยของกายภาพ ชีวภาพ เศรษฐกิจและสังคม สิ่งแวดล้อม ทุกคนในสังคมอยู่ดีกินดีปัญหาอาชญากรรมก็ย่อมลดลงและส่งผลให้ปัญหาการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมลดลงเช่นกัน

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

6. การดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรม

หากมีอาชญากรรมเกิดขึ้นแล้วกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถดำเนินการลงโทษผู้กระทำความผิดตามกฎหมายหรือยับยั้งการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้วก็จะทำให้เหยื่ออาชญากรรมรู้สึกท้อแท้ต่อกระบวนการยุติธรรม ตัวผู้กระทำความผิดเองก็จะไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายและใช้ช่องว่างของกฎหมายและจุดอ่อนของกระบวนการยุติธรรมกระทำความผิดเพิ่มขึ้นจึงส่งผลให้เกิดเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มขึ้นตามไปด้วยเช่นกัน

แนวทางป้องกันอาชญากรรม

ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (ชรินทร์ โกพัฒน์ตา, 2557, หน้า 15-16) ได้อธิบายถึงสาเหตุองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรมประกอบไปด้วยด้านต่างๆ ของสามเหลี่ยม 3 ด้าน คือ

1. ผู้กระทำความผิด/ คนร้าย (Offender) หมายถึง ผู้ที่มีความต้องการที่จะก่อเหตุหรือลงมือกระทำความผิด ตำรวจจะต้องดำเนินการลดหรือควบคุมคนร้ายในพื้นที่ให้หมดหรือมีปริมาณลดลง เช่น ฝึกระวังบุคคลพันโทษควบคุมแหล่งอบายมุขสิ่งผิดกฎหมายที่อาจเป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรมการระดมกวาดล้างการจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับค้างเก่า เป็นต้น

2. เหยื่อ(Victim)/ เป้าหมาย(Target) หมายถึง บุคคล สถานที่ หรือวัตถุสิ่งของที่ผู้กระทำความผิดหรือคนร้ายที่มุ่งหมายกระทำต่อหรือเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งตำรวจต้องออกเยี่ยมเยียนประชาชนเพื่อให้ความรู้ในการปลอดภัย

3. โอกาส (Opportunity) หมายถึง ช่วงเวลา (Time) และ สถานที่ (Place) ที่เหมาะสมที่ผู้กระทำความผิดหรือคนร้ายมีความสามารถที่จะลงมือกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรม ตำรวจจะต้องพยายามตัดช่องโอกาสของคนร้ายด้วยการออกตรวจของสายตรวจให้คำแนะนำประชาชนในการปรับสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันเหตุ เช่นการเพิ่มแสงสว่างการติดตั้งสัญญาณเตือนภัย ติดตั้งกล้องวงจรปิด และควบคุมพื้นที่เสี่ยงต่าง ๆ การป้องกันอาชญากรรมโดยใช้ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพอาชญากรรม

ขั้นตอนที่ 2 การป้องกันอาชญากรรมเชิงรุกโดยใช้ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผล

ทฤษฎีเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม (สุดสงวน สุธีสร, 2547, หน้า 101-102) โดยมีหลักปฏิบัติดังนี้

1. หลักการด้านความเสี่ยงต่อการถูกลงโทษ เป็นการยับยั้งผู้ที่จะกระทำความผิด โดยให้ยับยั้งซึ่งใจว่าถ้ากระทำความผิดในขณะนั้นแล้วเขาอาจจะถูกจับกุมและถูกนำตัวมาลงโทษ

2. หลักการในการแก้ไขตัวบุคคลและสภาพแวดล้อมในชุมชน มุ่งที่ตัวบุคคลเพื่ออบรมแนะนำตลอดจนการปลูกฝังแนวความคิดของการเป็นพลเมืองแก่เด็กและเยาวชนรวมถึงประชาชนกลุ่มต่างๆ

3. หลักการด้านเครื่องมือป้องกันและการจัดตัวอาคารสถานที่ เพื่อให้การกระทำความผิดกระทำได้อย่างขึ้นโดยการนำเอาเครื่องมืออุปกรณ์มาช่วยในการป้องกัน เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด เป็นต้น

การป้องกันอาชญากรรม สามารถแยกการป้องกันออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านข่าวสาร การให้ข่าวสารข้อมูลและความรู้ในการป้องกันอาชญากรรมแก่ประชาชนเพื่อให้รู้ถึงวิธีป้องกันตัวเองมิให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมตลอดจนการร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2. การให้ความช่วยเหลือประชาชน การให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือแก่ประชาชน เช่น การสำรวจอาคารตึกแถวและนำในเรื่องระบบการรักษาความปลอดภัยแก่ธุรกิจที่มีความเสี่ยงต่ออาชญากรรม

3. การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังสายตรวจในการตรวจท้องที่ โดยจะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรม สภาพพื้นที่และเป้าหมายในการออกตรวจการวางแผนในการใช้กำลังคนตามสภาพของอาชญากรรมในชุมชน และจัดกำลังพลให้เหมาะสมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการป้องกันและจับกุม

แนวทางการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ

ความหมายของการคุกคามทางเพศ

ความหมายของการล่วงละเมิดทางเพศ (Sexual harassment) มี 2 ประเภท คือ ความหมายการล่วงละเมิดทางเพศโดยทั่วไป และ การล่วงละเมิดทางเพศในเชิงกฎหมาย

1. ความหมายการคุกคามทางเพศโดยทั่วไป

เป็นการให้ความหมายเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของการล่วงละเมิดทางเพศซึ่งมีนักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายมากมาย ผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปดังนี้

การล่วงละเมิดทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ กล่าวคือการสร้างความรำคาญระแวกหรือแค้นใจแก่อีกฝ่ายหนึ่ง (Bravo; & Cassedy 1992: 17; และ Brandenbrug. 1997: 1) ส่วนอีกความหมายหนึ่งคือด้านการล่วงละเมิดทางเพศในสถานที่ทำงาน ฟาเลย์ (Farley. 1978: 14-15) เป็นผู้เริ่มนำคำนี้ขึ้นมาใช้ในการจัดทำหนังสือเรื่อง “Sexual Shakedown: The Sexual harassment on the job” ปี พ.ศ. 2521 โดยให้คำนิยาม การล่วงละเมิดทางเพศว่าเป็นพฤติกรรมของผู้ชายซึ่งแสดงสิทธิในบทบาททางเพศเหนือหน้าที่การงานของผู้หญิงในฐานะเป็นพนักงาน โดยพฤติกรรมดังกล่าวปราศจากการตอบสนองและไม่ได้รับการเชื่อใจ รวมถึงการกระทำซ้ำๆ ซากๆ ที่เรียกร้อง หรือชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์ และการข่มขืน ซึ่งจะสอดคล้องกับโคชเรนและแมคคินนอน (Cochrane. 1993: 150; Mackinnon. 1979:1) โดยนิยามการคุกคามทางหรือการล่วงละเมิดทางเพศว่า เป็นการแสดงพฤติกรรมทางเพศซึ่งผู้มีอำนาจเหนือกว่าบังคับให้ผู้หญิงต้องยอมรับพฤติกรรมทางเพศที่ผู้หญิงไม่ปรารถนาภายในบริบทของความสัมพันธ์ทางอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน โดยมีพฤติกรรมการถูกสัมผัสโดยไม่ได้ขอร้อง การล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว และการถูกวิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งปราศจากการตอบสนองและไม่ได้รับการเชื่อใจจากคำนิยามข้างต้นนี้ มีความคล้ายคลึงกัน คือ การคุกคามทางเพศ เป็นการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เป็นที่ต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง

2. ความหมายการล่วงละเมิดทางเพศในเชิงกฎหมาย

คณะกรรมการว่าด้วยความเสมอภาคและการโอกาสในการทำงานของสหรัฐอเมริกา (1980:461; อ้างอิงจาก ชูดาปณี ชีบายามา.2548:14) โดยให้คำนิยามของการล่วงละเมิดทางเพศว่าเป็นพฤติกรรมใดๆก็ตามที่ไม่พึงประสงค์อันเกี่ยวเนื่องกับเรื่องเพศ ซึ่งมีองค์ประกอบของการล่วงละเมิดทางเพศ ดังนี้

2.1 การกระทำการล่วงละเมิดทางเพศ เป็นการบังคับให้ยอมจำนนไม่ว่าทางตรง หรือทางอ้อม โดยมีข้อตกลงหรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการจ้างงานบุคคล

2.2 การก่อให้เกิดการยอมจำนนหรือปฏิเสธ โดยยกเอาเงื่อนไขในการตัดสินใจว่าจ้างมาเป็นเครื่องมือต่อรองต่อลูกจ้าง

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2.3 การกระทำที่มีเจตนา หรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อการทำงานของลูกจ้างอันเป็นการแทรกแซงต่อการทำงานของบุคคลจะก่อให้เกิดการข่มขู่ เป็นปฏิปักษ์ หรือรบกวนสภาพแวดล้อมการทำงาน คณะกรรมาธิการว่าด้วยโอกาสที่เท่าเทียมกันแห่งสหภาพยุโรป (1990:3; อ้างอิงจาก Hazel.1995:7) นิยาม “การลวนลามทางเพศ” ว่าเป็นพฤติกรรมการคุกคามทางเพศที่ผู้ถูกระทำหรือผู้ตกเป็นเหยื่อไม่พึงประสงค์ (Unwelcome) หรือ ไม่ต้องการ (unwanted) ซึ่งพฤติกรรมนั้นแสดงออกทางวาจากริยาท่าทาง การสัมผัสทางเนื้อตัวที่ไม่พึงปรารถนา หรือการชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์ ที่สร้างผลเสียต่อเกียรติภูมิของหญิง

สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ (๒๕๕๘) กล่าวว่าการล่วงละเมิดทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นในเรื่องเพศ ไม่ว่าจะเป็นคำพูด สายตา หรือท่าที รวมถึงบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ ซึ่งควรรู้จักวิธีป้องกันตนเองและใช้ทักษะชีวิตในการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศและแก้ปัญหาอย่างชาญฉลาด

สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ (๒๕๕๘) ได้เสนอวิธีการป้องกันกันถูกลวนลามทางเพศไว้ดังนี้
สิ่งที่ควรกระทำเมื่อถูกล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

1. แสดงออกทันทีว่าไม่พอใจในการกระทำของผู้กระทำและถอยห่างจากการถูกคุกคามทางเพศนั้น
2. ส่งเสียงร้องเพื่อให้ผู้กระทำหยุดการกระทำ
3. บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยการบันทึกเสียงบันทึกภาพหรือถ่ายภาพ (หากทำได้)
4. บันทึกเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นลายลักษณ์อักษรทันทีที่เหตุการณ์เกิดขึ้น โดยจดบันทึกวัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุคำบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสั้นๆ ชื่อของพยานและ/หรือบุคคลที่สาม ซึ่งถูกกล่าวถึงหรืออยู่ในเหตุการณ์
5. แจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นให้บุคคลที่ไว้วางใจทราบทันที
6. หากหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเพื่อนร่วมงานหรือเพื่อน และแจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้บังคับบัญชาบุคคลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบด้วยตนเอง โดยอาจให้เพื่อนร่วมงานเป็นที่ปรึกษาหรือร่วมไปเป็นเพื่อนก็ได้
7. กรณีผู้ถูกระทำอายุ/กลัว อาจให้เพื่อนมาแจ้งแทน แต่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกระทำ
แนวทางการป้องกันตนเอง

1. ไม่ควรไปคนเดียว ควรจะมีเพื่อนไปด้วย
2. อย่าไว้วางใจคนแปลกหน้า อย่าหลงเชื่อคารมแม้ว่าจะแสดงท่าทางเป็นมิตร
3. ควรหลีกเลี่ยงการตะแคงเนื้อต้องตัวหรือสัมผัสอวัยวะส่วน
4. เมื่อเกิดปัญหาต้องหาทางแก้ โดยปรึกษาพ่อแม่ หรือผู้ที่ไว้วางใจได้

การเตรียมความพร้อมในการเดินทาง

การเดินทางเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นสำหรับทุกคนในปัจจุบันที่จะช่วยให้รอดพ้นและปลอดภัยจากเหตุร้ายต่างๆ โดยเฉพาะการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ ซึ่งทุกครั้งที่การเดินทางเราควรเตรียมความพร้อมดังนี้

1. การเดินทางโดยรถโดยสารหรือรถประจำทาง
  - 1.1 ไม่ควรพูดคุยกับคนแปลกหน้า หรือบอกว่ากำลังจะเดินทางไปไหน
  - 1.2 เตรียมพร้อมที่จะเปลี่ยนแผนเส้นทางได้เสมอเมื่อตกอยู่ในภาวะคับขัน
  - 1.3 ไม่ควรนั่งท้ายรถโดยสารเพียงลำพัง ควรนั่งบริเวณที่มีคนส่วนใหญ่นั่งเพื่อความปลอดภัย
  - 1.4 ถ้าสังเกตพบว่ามีคนติดตาม หลังลงจากรถอย่างผิดปกติ ให้รีบเดินตรงไปยังสถานที่ที่มีคนอยู่เป็นจำนวนมาก
2. การเดินทางด้วยรถรับจ้าง รถแท็กซี่ ควรปฏิบัติดังนี้

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

- 2.1 สังเกตบุคลิกท่าทางของคนขับถ้าไม่น่าไว้วางใจก็ควรลงจากรถในที่ชุมชน
- 2.2 ก่อนขึ้นรถควรสังเกตรถชนิดลักษณะ และหมายเลขทะเบียนรถรวมทั้งจดจำชื่อ นามสกุล คนขับที่ติดป้ายไว้ในรถ
- 2.3 ตรวจสอบว่าที่จะล็อกประตูอยู่ตรงไหนและสามารถเปิดล็อกประตูได้อย่างไร
3. การเดินทางด้วยรถส่วนตัว ควรปฏิบัติดังนี้
  - 3.1 ควรจอดรถในที่ที่มีแสงสว่าง
  - 3.2 สังเกตว่ามีคนแปลกหน้าตามมาหรือไม่ พร้อมทั้งตรวจสอบภายในและรอบบริเวณก่อนเปิดประตูรถเข้าไป
  - 3.3 ปิดประตู ล็อกประตูทุกด้าน พร้อมคาดเข็มขัดนิรภัยทุกครั้งก่อนสตาร์ทรถ
  - 3.4 ไม่รับคนแปลกหน้าขึ้นรถ และไม่ควรถังสิ่งมีค่าไว้ในรถ
  - 3.5 ในกรณีที่เกิดภาวะฉุกเฉินและคับขัน หากถูกจี้ในขณะขับรถควรตั้งสติ และคิดหาวิธีแก้สถานการณ์อย่างรอบคอบ เช่น การขับรถไปเฉี่ยวชนคนอื่น การขับรถไปยังชุมชนที่มีมาตรการจราจรคับคั่ง เพื่อใช้เป็นวิธีเอาตัวรอด เป็นต้น
4. เมื่ออยู่บนถนนหรืออยู่ในที่สาธารณะจะต้องระมัดระวังตัวเองให้ปลอดภัย ดังนี้
  - 4.1 สังเกตว่ามีคนติดตามมาหรือไม่ ถ้ามรพิรุณไม่ควรเข้าบ้านตนเอง ให้แวะขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ
  - 4.2 ไม่ควรเดินบนถนนตรอกซอกซอยที่มืดและเปลี่ยว บริเวณที่ดินหรือตึก รกร้าง โดยเฉพาะเวลากลางคืน ควรหลีกเลี่ยงการจอดรถประจำทางที่ป้ายเพียงลำพัง
  - 4.3 หลีกเลี่ยงการสวมหูฟัง วิทยุ เครื่องเสียง ขณะเดิน หรือขณะที่จอดรถประจำทาง หรือยืนข้างถนน และถ้าหากมีคนมาถามทางโดยสารมีท่าทางพิรุณ ควรระมัดระวังตนเองโดยการหนีห่างออก
  - 4.4 ควรหาเครื่องมือป้องกันตนเองติดตัวไปในขณะเดินทาง เช่น สเปรย์พริกไทย การเตรียมพร้อมเมื่ออยู่ที่บ้าน

บ้านถือว่าเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยที่สุดแต่ในขณะเดียวกันก็อาจมีอันตรายแฝงอยู่ด้วยโดยเฉพาะในเรื่องของการล้วงละเมิดทางเพศที่เราไม่สามารถคาดคิดได้ว่าภัยจะมาถึงตัวเมื่อไหร่หากเราเตรียมพร้อมตลอดเวลาที่จะสามารถป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากที่ล้วงละเมิดทางเพศได้ ดังนี้

  1. ควรตรวจสอบประตูหน้าต่าง โดยล็อกให้เรียบร้อยก่อนเข้านอน
  2. ไม่เปิดประตูรับคนแปลกหน้าเข้ามาในบ้านไม่ว่าจะด้วยกรณีใดก็ตามหากสงสัยหรือผิดสังเกตให้รีบแจ้งผู้ปกครองหรือโทรแจ้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที
  3. ควรเปิดวิทยุ หรือโทรทัศน์ในบ้าน เพื่อให้คนภายนอกเข้าใจว่ามีคนอยู่หลายคนและไม่ควรบอกให้ใครรับรู้ด้วยว่าอยู่บ้านเพียงลำพังคนเดียว
  4. การติดตั้งเครื่องรับโทรศัพท์อัตโนมัติอาจก่อให้เกิดอันตรายได้เพราะในกรณีที่คนร้ายทราบหมายเลขโทรศัพท์และโทรเข้ามาซึ่งหากไม่มีผู้รับสายเครื่องตอบรับโทรศัพท์อัตโนมัติก็จะทำงาน ทำให้คนร้ายทราบได้ว่าไม่มีคนอยู่ในบ้าน นับเป็นการเปิดโอกาสให้คนร้าย สามารถเข้ามาในบ้านได้อย่างง่ายดาย
  5. การเลี้ยงสุนัข เพราะสุนัขสามารถช่วยส่งสัญญาณเตือนให้ทราบได้ว่ามีบุคคลแปลกหน้าเข้ามาทำให้เราสามารถเตรียมพร้อมในการระมัดระวังตนเองได้ทันที

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

6. ควรระมัดระวังตนเองในการอยู่บ้านเพียงลำพังกับบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจ แม้จะเป็นบุคคลที่เป็นเครือญาติก็ตาม
การเตรียมตัวของตนเอง

สิ่งสำคัญที่สุดที่จะสามารถช่วยในการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ดีที่สุดประการหนึ่งนั่นคือตนเอง ซึ่งการเตรียมตัวให้ปลอดภัยจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้นั้น มีดังนี้

1. ควรแต่งกายให้เรียบร้อย รัดกุม เหมาะสมกับวัย และรู้จักกาลเทศะโดยไม่สวมใส่เสื้อผ้าที่บางเกินไปกางเกงหรือกระโปรง
2. หลีกเลี่ยงการไปพบหรือการรับสิ่งของจากคนแปลกหน้า หรือคนที่เพิ่งรู้จักกัน
3. หลีกเลี่ยงการกลับบ้านในเวลาดึกดื่นมืดเพียงลำพัง ควรจะให้พ่อแม่ญาติพี่น้องมาคอยรับที่ป้ายรถประจำทางสถานีขนส่ง หรือตามสถานที่นัดหมายซึ่งหากจำเป็นจะต้องกลับบ้านดึกๆ ก็ควรที่มีเพื่อนกลับด้วย
4. ควรบอกเล่าเหตุการณ์ที่ผิดปกติ เช่น มีคนติดตามหรือมีท่าทีลวนลาม ให้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ที่เราไว้วางใจให้ทราบ
5. หลีกเลี่ยงสถานบันเทิงหรือสถานการณต่างๆ ที่เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ เช่น การอยู่ในที่ลับตาแก่กับเพศตรงข้าม การมั่วสุมดูสื่อที่ไม่เหมาะสม เช่น คลิปวิดีโอ เกม ภาพลามก เป็นต้น
6. ควรฝึกทักษะการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศต่างๆ เช่น ทักษะการปฏิเสธ ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการป้องกันตัว เป็นต้น
7. เมื่ออยู่ในสถานการณ์ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ต้องรู้จักควบคุมอารมณ์ฝึกฝนตนเองให้มีสติสามารถเผชิญต่อปัญหา และหาทางแก้ปัญหาอย่างรอบคอบ

เทคนิคการใช้อวัยวะและสิ่งของใกล้ตัวเป็นอาวุธ

1. เทคนิคการใช้อวัยวะ อวัยวะในร่างกายของคนเราสามารถใช้เป็นอาวุธในการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้หลายอย่าง ได้แก่ มือ สันมือ ฝ่ามือ หลังมือ สันเท้า เป็นต้น
  2. เทคนิคการใช้สิ่งของใกล้ตัวเป็นอาวุธ นอกจากการใช้อวัยวะเพื่อป้องกันตัวแล้ว บางครั้งเราอาจหยิบฉวยสิ่งของที่มีอยู่ เช่น ของใช้ในกระเป๋า หวี ลูกกัญญาแจ ปากกา ดินสอ รม รองเท้า ฯลฯ เป็นอาวุธได้อีกด้วย ดังตัวอย่างต่อไปนี้
- 2.1 การใช้หวี โดยใช้ตามหวีแห่งบริเวณใต้คาง หรือใช้หวีข่วนใบหน้าคนร้าย
  - 2.2 การใช้กัญญาแจ โดยใช้กัญญาแจแห่งบริเวณใต้ลูกกระเดือกหรือแทงเข้าที่ลูกตา
  - 2.3 การใช้ปากกาหรือดินสอ โดยใช้ปากกาหรือดินสอทิ่มไปที่หลังมือของคนร้าย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์

หลังจากศึกษาแนวคิดทฤษฎีการป้องกันตนเองไม่ให้ตนเองตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์โดยขอเสนอเป็นผังอนุกรม (Mapping Series) ดังต่อไปนี้

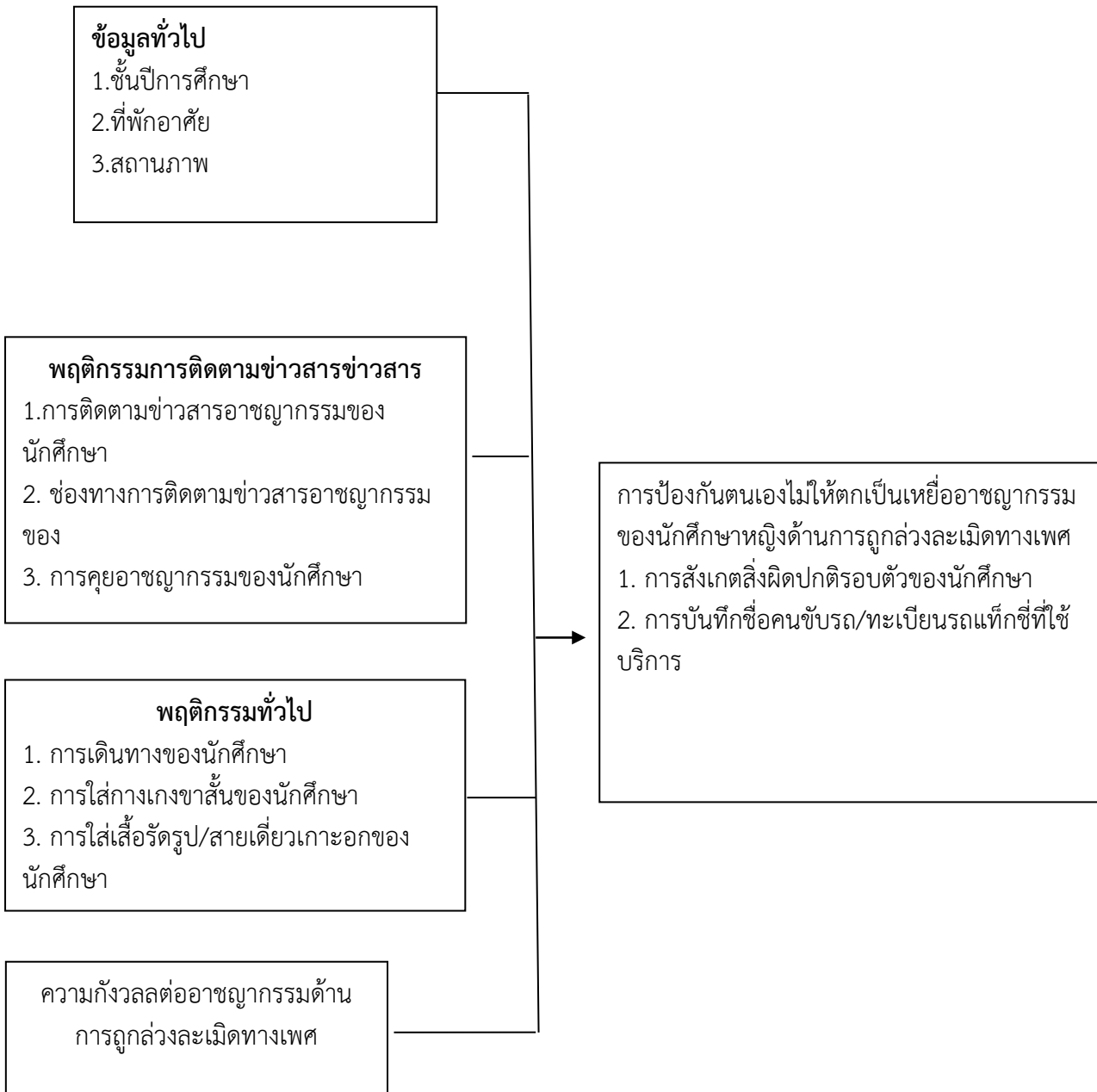

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรณีศึกษาด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยการวิจัยในครั้งนี้มีรูปแบบการวิจัยเป็นแบบวิจัยเชิงปริมาณ ที่ใช้สถิติและตัวเลขเป็นหลัก

แหล่งข้อมูลการวิจัย

แหล่งข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้สามารถแบ่งออกได้เป็นสองประเภท อันได้แก่ 1) แหล่งทุติยภูมิ อันได้แก่ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีผู้เก็บรวบรวมและประมวลผลมาก่อนหน้านั้นซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้ออกแบบวิจัยและอภิปรายผล 2) แหล่งปฐมภูมิ อันได้แก่การตอบแบบสอบถามเพื่อในการเก็บข้อมูล

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาภาคปกติ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยมีเป็นคำถามประเภท Multiple Choices และมีการวัดระดับแบบ Ordinal Scale และแบบNominal Scale

การเก็บข้อมูล

เนื่องจากผู้วิจัยไม่ทราบรายละเอียดของคุณลักษณะประชากรที่แน่ชัด แต่ต้องการให้ตัวอย่างที่รวบรวมสามารถเป็นตัวแทนประชากรได้ในระดับหนึ่ง เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้เทคนิคการสุ่มในกลุ่ม Non Probability Sampling การเก็บข้อมูลดำเนินการระหว่างวันที่ 10 มกราคม ถึง 30 เมษายน 2561 ได้ข้อมูลทั้งสิ้น 400 ชุด เมื่อนำมาวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือด้วยวิธีการ Cronbach's Scale Reliability พบว่าค่า Alpha = .8151 หรือ มีความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 81.51 ผู้วิจัยจึงนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสถิติต่อไป

การประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูล

ในการประมวลผลของการวิจัยในครั้งนี้แบ่งเป็นสองส่วนด้วยกันคือ 1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ กับ ค่าร้อยละ 2) สถิติอ้างอิงเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ ตารางไขว้และค่า Chi-square

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาจาก นักศึกษาหญิงที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาหญิงชั้นปีที่3ส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่คนเดียวซึ่งมีรายได้/รายรับต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด นักศึกษามักจะติดตามข่าวอาชญากรรมเมื่อเกิดกระแสการติดตามข่าวอาชญากรรมของคนในครอบครัวจะติดตามเมื่อเกิดกระแส ส่วนการติดตามข่าวอาชญากรรมของเพื่อนจะติดตามเมื่อเกิดกระแสและพบว่าจะติดตามข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์เป็นส่วนมาก ช่องทางการคุยข่าวอาชญากรรมพบว่าจะมีการคุยข่าวอาชญากรรมกับครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณิสา อินอุทัย (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลแสนสุขอำเภอเมืองชลบุรี

พฤติกรรมการเดินทางพบว่านักศึกษาจะเดินทางโดยมีเพื่อนร่วมทางบ้าง และมีพฤติกรรมการแต่งกายในชีวิตประจำวัน โดยการใส่กางเกงขาสั้น และ ใส่เสื้อรัดรูป/สายเดี่ยว/เกะอก เป็นบางครั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑารัตน์ เอื้ออำนวย(2551) ศึกษาเรื่องผู้หญิงไทยกับภัยอาชญากรรมทางเพศ

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1) เพื่อศึกษาวิธีการการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรณีศึกษาด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีวิธีการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยการจดบันทึกชื่อคนขับรถ/ทะเบียนรถแท็กซี่ที่ใช้บริการเป็นบางครั้งและพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ก็มักจะมีการสังเกตสิ่งผิดปกติรอบตัวเป็นบางครั้งเช่นกัน

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยต่างๆกับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรณีศึกษาด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ผลการศึกษาเปรียบเทียบความกังวลในการถูกล่วงละเมิดทางเพศ พบว่า ชั้นปีที่พักอาศัยสถานภาพที่แตกต่างกันทำให้มีความกังวลเรื่องการถูกล่วงละเมิดทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทาง

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตรงกันข้ามพบว่า การติดตามข่าวสารอาชญากรรมของนักศึกษา ของคนในครอบครัวของเพื่อน และการเดินทาง ตลอดจนการแต่งกายการใส่กางเกงขาสั้น การใส่เสื้อรัดรูปสายเดี่ยวเกาะอกของนักศึกษาที่แตกต่างกันไม่ทำให้มีความกังวลเรื่องการถูกล่วงละเมิดทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

และเมื่อเปรียบเทียบความกังวลการถูกล่วงละเมิดทางเพศกับการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม พบว่าความกังวลเรื่องการถูกล่วงละเมิดทางเพศแตกต่างกัน ส่งผลให้การป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักศึกษาในการสังเกตสิ่งผิดปกติรอบตัวและการบันทึกชื่อคนขับรถ/ทะเบียนรถแท็กซี่ที่ใช้บริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาพบว่า การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งนักศึกษาหญิงมีความกังวลมากในเรื่องของการเกิดอาชญากรรมด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศ เนื่องจากสภาพของสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปทำให้มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจก่อให้เกิดการว่างงาน และที่สำคัญความเป็นอยู่ของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และทำให้เกิดอาชญากรรมอยู่รอบด้านและทำให้ประชาชนไม่ไปอยากเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอาชญากรรมนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของสุดสงวน สุธีสร (2547, หน้า2) ที่กล่าวว่า อาชญากรรม เป็นเรื่องผิดกฎหมาย ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ากลัวและร้ายแรง เป็นสิ่งที่ทุกคนไม่ต้องการเข้าไปเกี่ยวข้อง ชาวเกี่ยวกับอาชญากรรมมีปรากฏให้คนทั่วไปรับรู้แทบทุกวัน โดยผ่านทางสื่อมวลชนต่างๆ หรือบางคนอาจมีประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมด้วยตนเอง

นอกจากนี้อาชญากรรมด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นภัยใกล้ตัวของคนในสังคม ดังนั้นคนในสังคมรวมทั้งนักเรียน/นักศึกษาด้วยไม่ควรมองข้าม ที่ต้องช่วยกันป้องกันอาชญากรรมให้เกิดขึ้นน้อยลงหรือไม่ให้เกิดขึ้นเลย สอดคล้องกับแนวคิดของสุทธิรัตน์ ขจรเวคิน(2554,หน้า 22-26) และแอ๊ด ฤทธิตา (2552,1หน้า 14) กล่าวว่า แนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ (Community relation approach) การป้องกันอาชญากรรมในลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยมุ่งสนับสนุนให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและของผู้อื่น

ผลจากการศึกษาวิจัย พบว่าความกังวลเรื่องการถูกล่วงละเมิดทางเพศที่แตกต่างทำให้นักศึกษาที่สังเกตสิ่งผิดปกติรอบตัวแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑารัตน์ เอื้ออำนวย(2551) ศึกษาเรื่องผู้หญิงไทยกับภัยอาชญากรรมทางเพศมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ลักษณะ บุคลิกภาพ ความสัมพันธ์ สถานที่ ช่วงเวลาที่มีความเสี่ยงสูง และสถานการณ์ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของผู้ที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา พบว่าผู้หญิงมีความเสี่ยงสูงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศคิตข่มขืนในสังคมไทย คือ นักศึกษา ซึ่งการสังเกตสิ่งผิดปกติรอบตัวเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยในป้องกันอาชญากรรมทางเพศได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุดสงวน สุธีสร(2547, หน้า 122-125) ได้กล่าวถึง แนวโน้มสถานการณ์อาชญากรรมในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและเพศ อาชญากรรมประเภทนี้จะมีลักษณะที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนของจำนวนประชากรจากสภาพทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วโดยสภาวะทางเศรษฐกิจได้ส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนทำให้รูปแบบของอาชญากรรมหรือแผนประทุษกรรมของคนร้ายมีลักษณะโหดร้ายและรุนแรงมากขึ้น ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ง่ายโดยไม่มีสาเหตุว่าเคยโกรธเคือง

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กันมาก่อน ดังนั้นเราควรหัดสังเกตสิ่งผิดปกติรอบตัวอยู่ตลอดเวลา เช่นหากพบสิ่งผิดปกติก็ควรรีบแจ้งเจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นการป้องกันตนเองให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่าความกังวลเรื่องการถูกล่วงละเมิดทางเพศที่แตกต่างกันทำให้มีการบันทึกชื่อคนขับรถ/ทะเบียนรถแท็กซี่ที่ใช้บริการแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชพล รักษาธรรม, เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์ , ประพนธ์ สหพัฒนา (2559) ศึกษาเรื่อง ความหวาดกลัวอาชญากรรมทางเพศของหญิงที่โดยสารรถยนต์รับจ้างสาธารณะ (รถแท็กซี่) ในเขตกรุงเทพมหานคร วัดดูประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงที่โดยสารรถแท็กซี่ 2) ปัจจัยที่ส่งผลทำให้เกิดความหวาดกลัวอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงที่โดยสารรถแท็กซี่ พบว่าระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงต่อการใช้บริการรถแท็กซี่อยู่ในระดับมากซึ่งระดับความหวาดกลัวนั้นได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยที่ส่งผลต่อความหวาดกลัวอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงที่แตกต่างกันจากปัจจัยส่วนบุคคล และสอดคล้องกับวิธีการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ (2558) ได้เสนอวิธีการป้องกันการเตรียมความพร้อมในการเดินทางการเดินทางเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นสำหรับทุกคนในปัจจุบันเราไม่สามารถคาดคิดได้ว่าในระหว่างการเดินทางนั้นจะมีอะไรเกิดขึ้นกับเราบ้างการรู้จักเตรียมความพร้อมและป้องกันตนเองในการเดินทางนับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่จะช่วยให้รอดพ้นและปลอดภัยจากเหตุร้ายต่างๆโดยเฉพาะการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ ซึ่งทุกครั้งที่การเดินทาง

ซึ่งจากผลกาวิจัยจะเห็นได้ว่าปัญหาด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นภัยใกล้ตัวของคนในสังคม ดังนั้นคนในสังคมรวมทั้งนักเรียน/นักศึกษาด้วยไม่ควรมองข้าม ที่ต้องช่วยกันป้องกันอาชญากรรมให้เกิดขึ้นน้อยลงหรือไม่ให้เกิดขึ้นเลยสอดคล้องกับแนวคิดของสุทธิรัตน์ ขจรเวศิน(2554, หน้า 22-26)และแอ็ด ฤทธิตา (2552, หน้า 14) กล่าวว่า แนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ (Community relation approach) การป้องกันอาชญากรรมในลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยมุ่งสนับสนุนให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและของผู้อื่น และนอกจากนี้จากการศึกษาวิจัยพบว่า การสังเกตสิ่งผิดปกติรอบๆตัวและการจดบันทึกเลขทะเบียนหรือชื่อคนขับรถแท็กซี่ ก็ถือว่าเป็นวิธีการป้องกันตนเองในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่า ร้อยละ ๖๗ ของผู้ตอบแบบสอบถามมีความกังวลเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศและพบว่าพฤติกรรมป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศ อยู่ในระดับกลาง กล่าวคือ มีพฤติกรรมการบันทึกชื่อคนขับรถ/ทะเบียนรถแท็กซี่ที่ใช้บริการ และการสังเกตสิ่งผิดปกติรอบตัวบ้างเป็นบางครั้ง ผู้วิจัยจึงเสนอว่าอาชญากรรมสามารถเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อนักศึกษาควรที่จะระมัดระวังตัวในการใช้ชีวิตให้มากขึ้นและจัดทำสื่อณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยในการเดินทางควรจดบันทึกชื่อคนขับรถ/ทะเบียนรถแท็กซี่ที่ใช้บริการเป็นประจำเวลาเดินทางควรมีเพื่อนร่วมทางไปด้วย และใช้สื่อออนไลน์ให้เป็นประโยชน์โดยการถ่ายรูปทะเบียนรถที่ใช้บริการส่งไปให้คนที่รู้จักเพื่อเป็นการช่วยให้คนขับรถแท็กซี่ไม่กล้าที่จะก่ออาชญากรรม และคอยสังเกตสิ่งผิดปกติตลอดเวลาเพื่อเป็นการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ในระดับหนึ่ง และ เสนอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติออกนโยบายไปยังโรงพักในละแวก ให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจควรมุ่งเน้นกับการจัดสายตรวจให้มากขึ้น และเข้ามาควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อเป็นการลดและป้องกันการเกิดอาชญากรรม และนอกจากนี้

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยควรจำลองเหตุการณ์เสมือนจริงในการเอาตัวรอดขณะตกอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงเพื่อให้นักศึกษาได้เห็นภาพและสามารถนำมาปฏิบัติได้เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์นั้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาเปรียบเทียบกับ การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมด้านอื่นๆนอกเหนือจากนี้ว่ามีความคล้ายคลึงกันหรือไม่ เพื่อนำมาใช้ในงานนโยบายแผนป้องกันอาชญากรรมต่อไป

ศึกษาเปรียบเทียบกับ การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมด้านอื่นๆพร้อมศึกษาความผิคนั้นฐานนั้นๆอย่างละเอียดว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพื่อนำผลที่ได้เสนอเป็นมาตรการเป็นกรอบกฎหมายต่อไป

ผู้วิจัยเสนอให้ผู้ที่ทำวิจัยเรื่องนี้ขยายขอบเขตความกว้าง ความลึก ของประชากรและเนื้อหามากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่องการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ภาครณศึกษาด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศ สำเร็จได้เนื่องจากบุคคลหลายท่านได้กรุณาช่วยเหลือให้ข้อมูลข้อเสนอแนะ คำปรึกษาแนะนำ ความคิดเห็น และกำลังใจ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เมธี สุตรสุนคน และ อาจารย์บุญวัฒน์ สว่างวงศ์ ที่ได้ให้คำชี้แนะ และตรวจสอบรายงานการวิจัยทุกขั้นตอนและได้แนะนำการศึกษาการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้สำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์

ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ถ่ายทอดและสร้างความรู้ให้แก่ผู้ศึกษา และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือประสานงานการติดต่อเป็นอย่างดีด้วยอัธยาศัยไมตรีที่อบอุ่นเป็นกันเอง

ท้ายสุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ตลอดทุกท่านที่เกี่ยวข้องซึ่งมิได้กล่าวนาม ณ ที่นี้ ที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนและเป็นกำลังใจตลอดมาให้ผู้เขียนจัดทำรายงานการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

ชรินทร์ โกพัฒน์ตา. (2557). คู่มือการบริหารการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมคดีประเภท

ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินธนาคารร้านทอง. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยการตำรวจกองบัญชาการศึกษานักงานตำรวจแห่งชาติ.

ปกรณ มณีปกรณ. (2537). อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. กรุงเทพฯ: เอ็ม.ที.เพรส.

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2545). การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม: หลักทฤษฎีและมาตรการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บรรณกิจ.

เพียว ศรีแสงทอง. (2554). การลงโทษและการแก้ไขผู้กระทำผิด. กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สรารุช เบญจกุล. (2551). ความหมายของ “เหยื่ออาชญากรรม”. (Online). สืบค้นจาก <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9510000032257>

สมยศ พุ่มพันธุ์ม่วง. (2552). งานเอกสารวิชาการหลักสูตรผู้บริหารกระบวนการยุติธรรมระดับสูง เรื่องการชดเชยช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมในกระบวนการยุติธรรมไทย. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยการยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม.

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สตช.). **ตำรวจของประชาชน**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: กองบังคับการ
กองแผนงาน 2 สำนักงานแผนงานและงบประมาณ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในสหรัฐอเมริกา. (ม.ป.ป.). **ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน**. (Online). สืบค้น
จาก<http://www.oeadc.org/>

สุดสงวน สุธีสร. (2547). **อาชญาวิทยา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

แอ๊ด ฤทธิตา. (2552). **การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม กรณีศึกษา:สถานี
ตำรวจภูธรเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว**. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการ
บริหารงานท้องถิ่น, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.